съмъ му се въ дните на искушенията му и той не ме е забравилъ въ дните на сполуката и на радостьта си и не ме е лишилъ отъ благоволението си.

Но азъ вече не съмъ въ състояние да служа на народа си, както му съмъ служилъ и както желая да му служа, остарѣхъ, оболѣхъ и не можа вече да изпълнявамъ обязанностите си въ туй служение на званието на което неговото довѣрие ме е поставило. Освѣнъ това, като виждамъ че дните ми наближаватъ да се приложа при отците си, азъ желая вече на страна отъ политическите бури да отслужа последнята служба която могж още и съмъ длъженъ да отслужа на народа си, на когото и длъжа всичко.

Въ туй отношение азъ моля уважаемите представители на този народъ въ настоящето събрание първо да ми позволятъ споредъ желанието ми да се уволня отъ занимаемата ми длъжность, която е тежка вече за мене и да рѣши да ми се доставятъ срѣдства необходими за да можа да продължавамъ изпълнението на предсмъртната си длъжность — азъ искамъ, г-да представители да се приеме моята оставка отъ поста, който занимавамъ, т.е. отъ Министерството на Вътрешните Дѣла, който постъ другъ нѣкой можилъ би и по-достойно да занимава и да ми се достави улеснение да продължавамъ това служение което за сега може би другъ нѣкой да не е въ състояние да изпълни.

Слѣдъ нещастието което имахъ да изгубя въ Стара Загора всичките си книжевни трудове и интересни за България записки при всичко че загубата е непопълнима, но азъ отъ любовь къмъ този родъ занимания постаралъ съмъ се пакъ на ново та съмъ събралъ до 15,000 пословици, до 1600 пѣсни и около 300 старовремски народни приказки придружени съ доста филологически и исторически бѣлѣжки. Желалъ бихъ, г-да представители да поискаше да се одобри нѣкакъ поне изданието на настоящата ми сбирка. Но азъ имамъ приготвена пространна и особено кратка българска история за въ училищата, стотина кратки биографии на по-личните и заслужени лица, като воеводи духовни и учени мъже отъ нашия народъ отъ падането на Бъл-